

บทที่ 1 ถ่ายรูปตัวเอง

การมองเข้ามาในตัวเอง กับ การมองออกไปที่คนอื่น

ต่างกันตรงที่ ถ้าเรามองเข้าหาตัวเอง เราจะเห็นแต่ตัวเอง
ขณะที่การมองออกไปที่คนอื่น เราสามารถเห็นทั้งคนอื่น
และสามารถเห็นอะไรบางอย่างจากคนอื่นที่สะท้อนถึงตัวเราเองได้ด้วย
จิจิ มีความสุขจากการ “มองออกไป” มากกว่า
เดี๋ยวนี้ เวลาอยู่ในรถไฟฟ้า ร้านกาแฟ หรือตามช้อปปิ้งมอลล์
ถ้าสนใจมองซักหน่อย จะเห็นภาพซ้ำๆ ภาพหนึ่งเกิดขึ้นเสมอ
คือภาพคนยกโทรศัพท์มือถือขึ้นมาถ่ายรูปตัวเอง
ถ่ายผ่านกล้องหน้าของโทรศัพท์บ้างละ ถ่ายจากกระจกเงาบ้างละ
บอกตามตรงว่าเห็นที่ไร ก็แอบยิ้มอยู่ในใจทุกที
เวลาเห็นแล้วมันก็ตลกดี

แต่ที่ตลกกว่านั้นคือ จิจิเองก็เคยทำ นะ
แถมยังไม่รู้ตัวอีกว่า
การที่เอาจริงเอาจังกับการถ่ายรูปตัวเอง
มันเป็นภาพที่ตลกอยู่เหมือนกันนะ
มือถือต้องทำ มุม 45 องศาสินะ ถึงจะถ่ายออกมาหน้าเรียวเล็ก
ปากละ...ต้องบีบให้ดูเล็กเหมือนกำ ลังจะดูดหลอดจากแก้วน้ำ ถึงจะดูดี
เอียงซ้าย เอียงขวาอีกนิด หามุมที่คิดว่าถ่ายออกมาแล้วจะดูดีที่สุดใน
ทุกสิ่งที่ทำ ..คนทำ ไม่ค่อยรู้ตัวหรอก
ถึงแม้มันจะตลกในสายตาคนอื่นไปบ้าง
แต่ถ้าถ่ายรูปออกมาแล้วเห็นตัวเองที่ดูดีถูกใจ
เห็นอะไรอื่นได้นอกจากจะทำ ให้คนอื่นแอบยิ้มแล้ว
มันยังสร้างความสุขใจให้ตัวเองได้เหมือนกันนะ :)

บทที่ 2 โปรดมีจิตสำนึก

เชื่อว่าคนใช้บริการรถไฟฟ้า

ต้องเคยเจอเหตุการณ์
ยังไม่ทันก้าวออกจากขบวนรถ
คนที่รออยู่ข้างนอกก็กรูกันเข้ามา
จนเราแทบจะเดินออกไม่ได้
เจอแบบนี้เข้า ก็สร้างความหงุดหงิดใจให้ไม่น้อย
เวลาที่ จิจิ หงุดหงิด
การแสดงออกอย่างมากที่สุด
ก็แค่ถอนหายใจ และฟืดฟิดอยู่คนเดียว
ทั้งที่อยากจะคว้าไม้ค้ำประกาศว่า
“ได้โปรดมีมารยาท และมีจิตสำนึกหน่อยนะคะ”
แต่มันก็ทำให้อยากรู้ว่า
อะไรคือความเร่งรีบในชีวิตของพวกเขาจริงๆ
แต่ไม่ว่าจะ “รีบ” ด้วยเหตุผลใด
คนเราก็ควรเคารพกฎของส่วนรวมอยู่ดีนะ
คุณอยาก “เข้า” คนอื่นเขาก็กอยาก “ออก” เหมือนกัน
และเอาเข้าจริงๆ การแย่งกันเข้าแย่งกันออกจากขบวนรถนี้

“ช้า” กว่าการเดินทางตามแถวเข้ามาตั้งเยอะ
หากเราเคยเพลอทำแบบนั้น...เปลี่ยนเถอะค่ะ
เพราะการจะเปลี่ยนสังคมของเราให้น่าอยู่ได้
มันต้องอาศัยแรงจากคนตัวเล็กๆ อย่างเรานี่แหละ
ถ้าเราต่างใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีจิตสำนึกที่ดี
เราจะเลิก “เห็นแก่ตัว” แล้วจะเห็น
“ความสุขในการอยู่ร่วมกัน” ได้ชัดขึ้นจริงๆ..